

Brüssel, 12.3.2013
COM(2013) 133 final

2013/0074 (COD)

Ettepanek:

**EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
millega kehtestatakse mereala ruumilise planeerimise ja rannikualade integreeritud
haldamise raamistik**

{SWD(2013) 64 final}
{SWD(2013) 65 final}

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

1.1. Üldine taust

Euroopa Liit on võtnud eesmärgiks muuta oma majandus 2020. aastaks arukaks, jätkusuutlikuks ja kaasavaks. Merenduses on valdkondi, kus innovatsioon, jätkusuutlik majanduskasv ja tööhõive peaksid aitama seda eesmärki saavutada. Euroopa merendusministrid võtsid 2012. aasta oktoobris vastu Limassoli avalduse, et toetada strateegiat „Euroopa 2020”¹ merendusvaldkonnas tugeva sambaga. Käesolev õigusakti ettepanek on oluline osa püüdest arendada Euroopa meremajandust, nagu märkis komisjon teatises „Meremajanduse kasv: jätkusuutliku majanduskasvu võimalused mere- ja merendusvaldkonnas”².

Samas avaldavad ranniku- ja mereressurssidele survet ranniku- ja merealade suurenenud kasutamine, kliimamuutuse mõjud, looduslikud ohutegurid ja erosioon. On vaja integreeritud ja sidusat majandamist, et tagada jätkusuutlik majanduskasv ning säilitada ranniku ja mere ökosüsteemid tulevastele põlvetele.

Tavaliselt mõistetakse mereala ruumilist planeerimist kui avalikku protsessi, mille käigus analüüsitakse ja kavandatakse inimtegevuse ruumilist ja ajalist jaotuvust merealadel, et saavutada majanduslikke, keskkonnaalaseid ja sotsiaalseid eesmärke. Mereala ruumilise planeerimise lõppeesmärk on koostada kavad, milles määratakse kindlaks merealade kasutamine merega seotud erinevatel eesmärkidel. 2008. aasta avaldas komisjoni teatise „Mereala ruumilise planeerimise suunised: ühiste põhimõtete saavutamine Euroopa Liidus”,³ millele järgnes 2010. aastal teatis „Mereala ruumiline planeerimine ELis – saavutused ja tulevikuväljavaated”,⁴ millele põhineb praegune ettepanek.

Rannikualade integreeritud majandamine on vahend kõigi rannikualasid mõjutavate poliitikaprotsesside integreeritud juhtimiseks ning selle raames tegeletakse kooskõlastatult rannikualaga seotud tegevuse mõjuga maismaa ja mere vastastikusele toimele, pidades silmas vajadust tagada ranniku- ja merepiirkondade jätkusuutlik areng. Sellega tagatakse, et majandamis- või arendamisotsused võetakse vastu sidusalt kõigis valdkondades. 2002. aasta soovitusel, milles käsitletakse rannikualade integreeritud majandamist, on kindlaks määratud rannikualade aruka planeerimise ja majandamise põhimõtted ning see, kuidas neid kõige paremini rakendada. EL on osaline ka Barcelona konventsioonis, millega võeti vastu rannikualade integreeritud majandamise protokoll, mis jõustus 2011. aasta märtsis. Kõnealuse protokolliga tehakse rannikualade integreeritud majandamine Vahemere-äärsetele liikmesriikidele kohustuslikuks.

Merealade ruumiline planeerimine ja rannikualade integreeritud majandamine on teineteist täiendavad vahendid. Nende geograafiline ulatus kattub liikmesriikide ranniku- ja territoriaalvetes, kus mereala ruumiliste planeeringutega kaardistatakse praegune inimtegevus ja määratakse kindlaks selle kõige tõhusam edaspidine ruumiline areng, samas tagab rannikuala integreeritud majandamise strateegia sellise inimtegevuse integreeritud juhtimise. Koos rakendatuna parandavad need mõlemad mere- ja maismaa-alade sidusat planeerimist ja majandamist.

¹ KOM(2010) 2020 (lõplik).

² COM(2012) 494 final.

³ KOM(2008) 791 (lõplik)

⁴ KOM(2010) 771 (lõplik)

1.2. Ettepaneku põhjused ja eesmärgid

Kavandatava direktiivi peamine eesmärk on edendada mere ja rannikuga seotud tegevuse jätkusuutlikku kasvu ning mere- ja rannikuressursside säästvat kasutamist, luues raamistiku mereala ruumilise planeerimise tõhusaks rakendamiseks ELi vetes ja rannikualade integreeritud haldamiseks liikmesriikide rannikupiirkondades.

Ranniku- ja merealade suurenemine, kuid kooskõlastamata kasutamise tulemuseks on konkurents mereruumi ja rannikualade pärast ning mere- ja rannikuressursside ebatoetus ja jätkusuutliku kasutamine. Merealale asjakohase juurdepääsu saamise ebakindlus ja prognoosimatus on muutnud ärikliima investoritele ebasoodsaks ning see võib kaasa tuua töökohtade vähenemise.

Esmatähtis on tagada merealade optimaalne ruumiline jaotamine asjaomaste sidusrühmade vahel ning rannikualade kooskõlastatud majandamine, et võimaldada samaaegses tegevuses ära kasutada kõik võimalused. On kindlaks tehtud, et nii väheneksid teadusuuringute, finantstehingute, haldus- ja tegevuskulud ning suureneks õiguskindlus, eriti väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete jaoks.

Selleks et tagada kõigi nende erinevate kasutusala jätkusuutlikkus ja hea keskkonnaseisund, tuleb mereala ruumilisel planeerimisel ja rannikuala integreeritud majandamisel kasutada ökosüsteemil põhinevat lähenemisviisi, mis tagab mitmekülgse tegevuse aluseks olevate loodusvarade kaitse.

Seepärast ei ole kavandatav tegevus valdkonnapõhine, vaid hõlmab Euroopa Liidu toimimise lepingu kõiki poliitikavaldkondi, mis mõjutavad rannikuid, meresid ja ookeane. Tõhusama kooskõlastamise ja suurema läbipaistvuse abil toetab see merega seotud poliitika jätkuvat rakendamist liikmesriikides. Mereala ruumilised planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiad võivad varajases etapis samuti parandada majanduslike eesmärkide ja keskkonnavalade õigusaktide kujundamist ja vähendada ebakõlasid nende vahel.

Direktiivi tegevuseesmärgid on loomult menetluslikud. Liikmesriikidelt nõutakse sidusate menetluste väljatöötamist ja rakendamist, et planeerida inimtegevust mereruumi kasutamisel ning tagada rannikualade säästev majandamine, samuti nõutakse liikmesriikidevahelise asjakohase piiriülese koostöö tegemist. Ettepaneku peamine lisaväärtus on toetus maismaa ja merelise tegevuse ühenduvusele, milleks nõutakse mereala ruumilise planeerimise ja rannikuala integreeritud majandamise vahelist sidusust.

Planeerimise üksikasjad ja majandamisesmärkide kindlaksmääramine jäetakse liikmesriikide otsustada. Neis protsessides EL ei osale. Käesolev ettepanek ei mõjuta liikmesriikide õigusi asulaplaneerimise suhtes (maismaa-alade planeerimine).

1.3. Kooskõla muude tegevuspõhimõtetega

Euroopa Liidu seadusandjad on vastu võtnud ambitsioonikate eesmärkidega poliitikaalgatused, mis on olulised ookeanide, merede ja rannikute jaoks ning tuleb rakendada järgmise 10–20 aasta jooksul. Need algatused on merestrateegia raamdirektiiv,⁵ taastuvenergia direktiiv,⁶ merekiirteede algatus⁷ ja elupaikade direktiiv⁸. EL võtab reformitud ühise kalanduspoliitika ning uue finantsperspektiivi raames ka ajakohastatud struktuurifondid (ühine strateegiline raamistik) eeldatavasti vastu 2013. aastal. Käesoleva ettepaneku peamine

⁵ Direktiiv 2008/56/EÜ, ELT L 164, 25.6.2008, lk 19–40.

⁶ Direktiiv 2009/28/EÜ, ELT L 140, 5.6.2009, lk 16–62.

⁷ Otsus 884/2004/EÜ, ELT L 167, 30.4.2004, lk 1–38.

⁸ Nõukogu direktiiv 92/43/EMÜ, EÜT L 206, 22.7.1992, lk 7–50.

eesmärk on hõlbustada kõnealuste algatuse ühtset ja jätkusuutlikku rakendamist integreeritud menetluse või menetluste kaudu. Käesolev ettepanek ei muuda ühegi Euroopa Liidu toimimise lepinguga reguleeritava poliitikavaldkonna õigustikku.

Eelkõige annab see liikmesriikidele võimalusi tõhustada rakendamist ja vähendada halduskoormust, kui nad ühenduse õigustikku integreeritult kohaldades rakendavad mereala ruumilisi planeeringuid ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiaid.

Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate keskkonnamõju tuleb hinnata vastavalt direktiivile 2001/42/EÜ⁹. Selline strateegiline keskkonnamõju hindamine tagab inimtegevusest tuleneva mõju, sealhulgas kumulatiivse mõju igakülgse arvessevõtmise juba varases etapis ning lihtsustab seega edasiste projektide rakendamist. Kui edaspidi kerkib üksikute projektide keskkonnamõju hindamise vajadus, on konkreetse hinnangu andmisel võimalik tugineda keskkonna strateegilise planeerimise käigus juba tehtud analüüsidele ning seega vältida hindamise dubleerimist ja sellega seotud halduskoormust.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

2.1. Avalik arutelu

Euroopa Komisjon organiseeris 2011. aasta märtsist maini kestnud avaliku arutelu, et koguda sidusrühmadelt andmeid Euroopa Liidu merealade ruumilise planeerimise ja rannikualade integreeritud majandamise praeguse olukorra ja tuleviku kohta.

Tulemustest nähtus, et konfliktid merealade kasutamisel sagenevad ning et toetatakse ELi vete merealade ruumilisele planeerimisele ühtset lähenemist, võttes arvesse iga piirkonna eripära. Peeti tähtsaks tagada mereala ruumilise planeerimise asjakohane kooskõlastamine rannikuala integreeritud majandamise strateegiatega. Eriti kasulikuks peeti ELi tegevust piiriüleste küsimuste puhul, kuid parima vahendi valiku kohta selget vastust ei antud.

2.2. Mõjuhinnang

Mõjuhinnangu käigus hinnati kolme järgmise valikuvõimaluse tõhusust ning majanduslikku, keskkonna- ja sotsiaalset mõju: 1) suunised ja parimate tavade arendamine, 2) mittesiduvad meetmed ja 3) õiguslikult siduvad meetmed, sh raamdirektiivi või -määrusena.

Mõjuhinnangus järeldati, et ehkki mittesiduvatest meetmetest oleks mõningat kasu, on kõige sobivam õiguslikult siduv lähenemisviis direktiiv, mis suudab tagada mereala ruumilise planeerimise ja rannikualade integreeritud haldamise prognoositavuse, stabiilsuse ja läbipaistvuse, kaitstes samal ajal proportsionaalsust ja subsidiaarsust ning jättes liikmesriikidele õiguse paindlikuks rakendamiseks ja mitte sekkudes liikmesriikide pädevuses olevatesse küsimustesse. Direktiiv on kõige sobivam valik ka selleks, et tagada rakendamise ajakavade sidusus teiste asjakohaste ELi õigusaktide ajakavade ja poliitikaalgatustega (nt taastuvenergia direktiiv, merestrateegia raamdirektiiv, strateegia „Euroopa 2020” eesmärgid jne) ning edendada meremajanduse kasvu üha suurenevas konkurentsivõimelises mereruumi pärast.

Mõjuhindamise komitee teatas oma lõpliku arvamuse mõjuhinnangu kohta 30. aprillil 2012. Mõjuhindamise aruanne ja kokkuvõtte avaldatakse koos käesoleva ettepaneku ja mõjuhindamise komitee arvamusel.

⁹ ELT L 197, 21.7.2001, lk 30–37.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Kavandatud meetmete kokkuvõte

Ettepanekuga kehtestatakse mereala ruumilise planeerimise ja rannikualade integreeritud majandamise raamistik süsteemse, kooskõlastatud, kaasava ja piiriülese lähenemisviisina merenduse integreeritud juhtimisele. Sellega kohustatakse liikmesriike tegelema mereala ruumilise planeerimise ja rannikualade integreeritud haldamisega kooskõlas riiklike ja rahvusvaheliste õigusaktidega. Nende meetmete eesmärk on, et liikmesriigid kehtestaksid menetluse või menetlused, mis hõlmaksid kogu tsükli alates probleemi teadvustamisest, teabe kogumisest, kavandamisest ja otsuse vastuvõtmisest, juhtimisest ja rakendamise kontrollimisest kuni sidusrühmade osaluseni.

Mereala ruumilistel planeeringutel ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiatel ei ole sektoripõhiseid poliitikaeesmärke. Nende eesmärk on kajastada, integreerida ja siduda riiklikus või piirkondlikus sektoripõhises poliitikas kindlaksmääratud eesmärke, määrata kindlaks abinõud, mida kasutada eri sektorite vaheliste konfliktide vältimiseks või leevendamiseks. Kõige tähtsam on, et käesoleva ettepanekuga nõutakse liikmesriikidelt, et nende võetavad meetmed taotleksid piiriülese koostöö kaudu sidusust kõigis sama merepiirkonna või allpiirkonna merealadel võetavate meetmetega, samuti asjakohast andmete kogumist ja vahetust.

Rakendusaktidega tagatakse direktiivi järjepidev rakendamine kogu ELis ning hõlbustatakse liikmesriikide aruandlust komisjonile, võimaluse korral ka liikmesriikide ja komisjoni vahelist teabevahetust.

3.2. Õiguslik alus

Ettepanekuga toetatakse ELi integreeritud merenduspoliitika rakendamist, sealhulgas selle keskkonnaalase tugisamba, merestrateegia raamdirektiivi rakendamist. Integreeritud merenduspoliitika eesmärk on tagada Euroopa Liidu toimimise lepingu kohase valdkondliku poliitika, millel on seos mereruumiga, sidus rakendamine, et saavutada üheaegselt mitu keskkonna-, majanduslikku ja sotsiaalse iseloomuga eesmärki.

Ettepanek põhineb ELi toimimise lepingu artikli 43 lõikel 2, artikli 100 lõikel 2, artikli 192 lõikel 1 ja artikli 194 lõikel 2. Kõnealuse poliitika meetmed konkureerivad mereruumi ja rannikualade ressursside kasutamise pärast. Käivitatavate protsesside eesmärk peaks olema tagada, et igas valdkonnas ettenähtud meetmed rakendatakse ilma teisi kahjustamata, nii et saavutatakse nende individuaalsed eesmärgid, panustades samas ühiselt mere- ja rannikualade majanduse jätkusuutlikku kasvu ning mere- ja rannikuressursside säästvasse kasutamisse.

3.3. Subsidiaarsuse põhimõte ja lisaväärtus

Ettepanek on kooskõlas Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Sellised küsimused nagu tegelike arengusuundade valik, investeerimiskoht, prioriteetide kehtestamine ja lahenduste valik jäävad riiklike ja kohalike otsustajate ülesandeks. Planeerimise kui sellise peaksid läbi viima liikmesriikide ametiasutused vastavalt riiklikule juhtimisele, põhiseaduslikele struktuuridele ja valdkondliku poliitika prioriteetidele ning tuginema seejuures nii palju kui võimalik olemasolevatele mehhanismidele ja poliitikale.

ELi tegevusel on lisaväärtus, et 1) tagada ja lihtsustada liikmesriikide tegevust mereala ruumilisel planeerimisel ja rannikuala integreeritud majandamisel, et tagada järjepidev ja ühtne rakendamine kogu ELis, ning 2) et tagada liikmesriikide vaheline mereala ruumilise planeerimise ja rannikuala integreeritud majandamise koostööraamistik, mis hõlmab ühised merepiirkondi ja allpiirkondi. Mereala ruumilisel planeerimisel ja rannikualade integreeritud

majandamisel ELi merepiirkondades ja allpiirkondades on koostöö hädavajalik, sest mere ökosüsteemid, kalapüügipiirkonnad, kaitstavad merealad ja meretaristu, nagu kaablid, torujuhtmed, laevateed, nafta-, gaasi- ja tuulerajatised jne ei järgi riigipiire.

3.4. Proportsionaalsuse põhimõte

Käesolev ettepanek on kooskõlas ELi lepingu artikli 5 lõikes 4 sätestatud proportsionaalsuse põhimõttega.

Ettepanek piirdub liikmesriikidele kohustuse kehtestamisega töötada välja mereala ruumilise planeerimise ja rannikuala integreeritud majandamise menetlus või menetlused ning seda (neid) hallata. Ettepanekuga kehtestatakse kõnealustele menetlustele miinimumnõuded, tuginedes liikmesriikide olemasolevatele kogemustele ning võimaldades nende inkorporeerimist ELi ühisesse võrgustikku ja selle raames töö jätkamist.

Aruandekohustus hoitakse nii minimaalsel tasemel kui on vajalik selle rakendamise hindamiseks. Komisjon tagab et maksimaalselt kasutataks juba olemasolevaid aruandekohustusi. Komisjon kasutab liikmesriikidelt saadud teavet ja mis tahes asjakohast teavet, mis on kättesaadav ELi õigusaktide kaudu, sh direktiivi 2008/56/EÜ artikli 19 lõiget 3, et teavitada Euroopa Parlamenti ja nõukogu käesoleva direktiivi rakendamisel tehtud edusammudest.

Vastavalt liikmesriikide ja komisjoni ühisele poliitilisele avaldusele selgitavate dokumentide kohta¹⁰ uuris komisjon, kas selleks, et ta saaks kontrollida käesoleva direktiivi ülevõtmist, on vaja selgitavaid dokumente. Seejuures kaalus komisjon põhjalikult käesoleva direktiivi iseloomu, proportsionaalsusprintsipi ja võimalikku halduskoormust. Võttes arvesse õiguslikke kohustuste piiratud arvu käesolevas direktiivis, arwab komisjon, et tal ei teki raskusi selle direktiivi nõuetekohase ülevõtmisega. Seepärast ei nõua komisjon liikmesriikidelt, et nad lisaksid ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatisele dokumendid, milles selgitatakse direktiivi komponentide ja ülevõtvate siseriiklike õigusaktide vastavate osade vahelist seost.

3.5. Vahendi valik

Komisjon teeb ettepaneku, et see oleks direktiiv, millega nähakse ette, et liikmesriigid kehtestavad mereala ruumilised planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiad, ning austab samas liikmesriikide õigust kujundada nende sisu vastavalt liikmesriigi eripärast lähtuvatele konkreetsetele majanduslikele, sotsiaalsetele ja keskkonnaprioriteetidele ning asjaomase valdkonna riikliku poliitika eesmärkidele ja õigustraditsioonidele. Subsidiarsuse ja proportsionaalsuse kaalutlused viisid järeldusele, et määrus ei oleks asjakohane. Ka vahendi menetluslikku ja protsessipõhist iseloomu on kõige parem kajastada raamdirektiivi abil. Mittesiduv vahend vastupidiselt ei oleks asjakohane, sest see ei võimaldaks saavutada mõnd poliitikaeesmärki, näiteks täita nõuet, et kõik liikmesriigid kohaldaksid mereala ruumilist planeerimist ja rannikualade integreeritud haldamist, ning ei võimaldaks tagada piiriülest koostööd. Lõpuks tuleb märkida, et õiguslik lähenemisviis tagab ka selle, et eespool kirjeldatud menetlusi rakendatakse kokkulepitud ajalises raamistikus.

3.6. Ettepaneku üksikasjalik selgitus

Ettepanek koosneb kahest osast, direktiivist ja selle lisast.

3.6.1. Direktiiv

Artiklis 1 sätestatakse direktiivi reguleerimisese.

¹⁰ ELT 2011/C 369/2.

Artiklis 2 sätestatakse direktiivi reguleerimisala.

Artiklis 3 on määratletud direktiivis kasutatavad mõisted.

Artiklis 4 käsitletakse mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegia kehtestamist liikmesriigi tasandil.

Artiklis 5 käsitletakse mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegia eesmärgi liikmesriigi tasandil.

Artiklis 6 määratakse kindlaks mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegia ühised miinimumnõuded.

Artiklis 7 määratakse kindlaks mereala ruumilise planeeringu miinimumnõuded.

Artiklis 8 määratakse kindlaks rannikuala integreeritud majandamise strateegia miinimumnõuded.

Artiklis 9 sätestatakse üldsuse kaasamine mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegia arendamisse.

Artiklis 10 käsitletakse andmete kogumist ja teabe vahetamist mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate toetamiseks.

Artiklis 11 sätestatakse mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate keskkonnamõju hindamine.

Artiklis 12 käsitletakse kahepoolset ja mitmepoolset koostööd liikmesriikide vahel, et tagada järjepidev rakendamine kõigis rannikuvööndites ja merepiirkondades või allpiirkondades.

Artiklis 13 käsitletakse koostööd kolmandate riikidega.

Artiklis 14 sätestatakse pädevate asutuste määramine direktiivi rakendamiseks.

Artiklis 15 sätestatakse, et liikmesriigid teatavad käesoleva direktiivi rakendamisest komisjonile ja komisjon teatab Euroopa Parlamendile ja nõukogule direktiivi rakendamisel tehtud edusammudest.

Artiklis 16 on sätestatud käesoleva direktiivi rakendamiseks vajalikud tegevusspetsifikatsioonid ja astutavad sammud, mille kohta komisjon võib vastu võtta rakendusaktid.

Artikliga 17 kehtestatakse mehhanismid liikmesriikide poolseks kontrolliks komisjoni rakendusvolituste kasutamise üle.

Artikliga 18 kehtestatakse eeskirjad käesoleva direktiivi ülevõtmiseks liikmesriikides.

Artikliga 19 nähakse ette, et direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas.

Artiklis 20 loetletakse liikmesriigid, kellele käesolev direktiiv on adresseeritud.

3.6.2. Lisa

I lisas loetletakse pädevaid asutusi käsitlev teave, mille liikmesriigid peavad komisjonile edastama.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

millega kehtestatakse mereala ruumilise planeerimise ja rannikualade integreeritud haldamise raamistik

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 43 lõiget 2, artikli 100 lõiget 2, artikli 192 lõiget 1 ja artikli 194 lõiget 2,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

pärast õigusakti eelnõu esitamist riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust¹¹,

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust¹²,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Suur ja kiiresti kasvav nõudlus mereruumi järele erinevatel eesmärkidel, nagu taastuvenergia rajatised, merelaevandus ja kalandus, ökosüsteemi kaitse ja turism, vesiviljelusrajatised, samuti mitmepoolne surve rannikuressurssidele – kõik see nõuab integreeritud lähenemist planeerimisele ja majandamisele.
- (2) Selline lähenemine ookeani haldamisele on välja töötatud Euroopa Liidu integreeritud merenduspoliitikas,¹³ mille keskkonnaalaseks tugisambaks on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiiv 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik¹⁴. Integreeritud merenduspoliitika eesmärk on toetada merede ja ookeanide jätkusuutlikku arengut ning välja töötada kooskõlastatud, sidus, ühtne ja läbipaistev otsustamisprotsess liidu eri valdkondade poliitika jaoks, mis mõjutab ookeane, meresid, saari, rannikualasid, äärepoolsemaid piirkondi ja merendusvaldkondi, sealhulgas merealade strateegiate või makropiirkondlike strateegiate kaudu.
- (3) Integreeritud merenduspoliitikas määratletakse mereala ruumilist planeerimist ja rannikualade integreeritud haldamist kui valdkonnaüleseid poliitikavahendeid avaliku sektori asutuste ja sidusrühmade jaoks, et kohaldada kooskõlastatud, integreeritud lähenemisviisi. Ökosüsteemipõhise lähenemisviisi kasutamine aitab edendada mere- ja rannikualade majanduse jätkusuutlikku kasvu ning mere- ja rannikuressursside säästvat kasutamist.

¹¹ ELT C [...], lk [...].

¹² ELT C [...], lk [...].

¹³ KOM(2007) 575 (lõplik).

¹⁴ ELT L 164, 25.6.2008.

- (4) Mereala ruumiline planeerimine ja rannikualade integreeritud haldamine toetab ja hõlbustab aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia „Euroopa 2020”¹⁵ rakendamist, mille Euroopa nõukogu kiitis heaks 2010. aasta juunis¹⁶ ning mille eesmärk on saavutada tööhõive, tootlikkuse ja sotsiaalse ühtekuuluvuse kõrge tase, sh edendada konkurentsivõimelisemat, ressursitõhusamat ja keskkonnasäästlikumat majandust. Rannikualade ja merenduse valdkonnal on suur võimalus jätkusuutlikuks majanduskasvuks ning need valdkonnad on kõnealuse strateegia rakendamisel otsustava tähtsusega.
- (5) Hiljutises teatises „Meremajanduse kasv: jätkusuutliku majanduskasvu võimalused mere- ja merendusvaldkonnas”¹⁷ loetleb komisjon mitut käimasolevat ELi algatust, mis on kavandatud aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia „Euroopa 2020” rakendamiseks. Kõnealuses teatises on välja toodud ka mitu valdkondlikku meedet, millele meremajanduse algatused peaksid edaspidi keskenduma ja mida tuleks piisavalt toetada mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate kaudu.
- (6) Määrusega (EL) nr 1255/2011, millega kehtestatakse integreeritud merenduspoliitika edasiarendamist toetav programm, toetatakse ja soodustatakse mereala ruumilist planeerimist ja rannikuala integreeritud majandamist. Kõnealuses määruses on sätestatud mereala ruumilise planeerimise ja rannikuala integreeritud majandamise 2011.–2013. aasta projektide asjakohane rahastamine. Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr XXXX/XX Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta on sätestatud selliste projektide asjakohane rahastamine aastateks 2014–2020¹⁸.
- (7) Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni (UNCLOS) põhjendustes on öeldud, et ookeaniruumi kasutamise küsimused on omavahel tihedalt seotud ja neid on vaja käsitleda tervikuna. Ookeaniruumi planeerimine on UNCLOSi raames antud õiguste loogiline edasiarendamine ja struktureerimine ning praktiline vahend, millega abistada liikmesriike nende kohustustega toimetulemisel.
- (8) Selleks et tagada asjaomaste kasutajate vahel merealade sobiv jaotus ja rannikualade kooskõlastatud majandamine, tuleks kehtestada raamistik, mis hõlmab vähemalt mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate koostamise ja rakendamise liikmesriikide poolt.
- (9) Mereala ruumilise planeerimise ja rannikuala integreeritud majandamise tulemuseks on mere ja rannikuga seotud tegevuse parem koordineerimine, mis võib tuua märkimisväärset majanduslikku kasu, sest tagab investoritele läbipaistvuse, prognoositavuse ja stabiilsuse ning vähendab kooskõlastamise ja finantstehingute kulusid.
- (10) Järjepidevuse ja õigusliku selguse tagamiseks tuleks mereala ruumilise planeerimise ja rannikuala integreeritud majandamise geograafiline ulatus kindlaks määrata liidu kehtivate õigusaktide ja rahvusvahelise mereõiguse kohaselt.
- (11) Mereakvatooriumi ja rannikualade geograafiline ulatus kattub liikmesriikide ranniku- ja territoriaalvetes. Mereala ruumilise planeerimise ja rannikuala integreeritud majandamise vahendid on täiendavad, kuna need keskenduvad vastavalt olemasoleva

¹⁵ KOM(2010) 2020 (lõplik).

¹⁶ Nõukogu 17. juuni 2010. aasta järeldused.

¹⁷ COM(2012) 494 final.

¹⁸ Ettepanek KOM(2011) 804 (lõplik).

ja võimaliku inimtegevuse kaardistamisele eesmärgiga valmistada ette mereala ruumilisi planeeringuid merealadel ja teha kindlaks meetmed selle inimtegevuse integreeritud juhtimiseks rannikualadel. Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate ühine sidus rakendamine parandab mere- ja maa-alade planeerimist ja majandamist.

- (12) Ehkki on asjakohane, et liit kehtestab mereala ruumilise planeerimise ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate eeskirjad, vastutavad liikmesriigid ja nende pädevad asutused selliste planeeringute ja strateegiate sisu kindlaksmääramise ja väljatöötamise eest oma mere- ja rannikualade kohta, sealhulgas mereala jagamise eest eri valdkondade meetmete vahel.
- (13) Seega tuleks käesoleva direktiivi ülevõtmisel ja rakendamisel võimalikult suurel määral tugineda olemasolevatele riiklikele eeskirjadele ja mehhanismidele, et austada proportsionaalsust ja subsidiaarsust ning vähendada täiendavat halduskoormust. Rannikuala integreeritud majandamise strateegiad peaksid põhinema nõukogu soovitusel 2002/413/EÜ ja nõukogu otsuses 2010/631/EL sätestatud põhimõtetel ja üksikasjadel.
- (14) Mere- ja rannikualadel avaldub ökosüsteemidele ning mere- ja rannikuressurssidele märkimisväärne surve. Inimtegevus, kuid ka kliimamuutuse mõjud, looduslikud ohutegurid ja rannajoone muutus, nagu erosioon ja settimine, võivad tugevasti mõjutada rannikuala majanduslikku arengut ja tööhõivet, samuti ranniku ja mere ökosüsteeme, mis toob kaasa keskkonnaseisundi halvenemise, bioloogilise mitmekesisuse vähenemise ja ökosüsteemiteenuste halvenemise. Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate kehtestamisel tuleks selliseid mitmesuguseid survetegureid vajalikul määral arvesse võtta. Lisaks võivad heas seisundis ranniku ja mere ökosüsteemid ja nende arvukad teenused, kui need on integreeritud planeerimisotsustesse, tuua märkimisväärset kasu toidu tootmisel, vaba aja veetmisel ja turismi alal, kliimamuutuste mõju vähendamisel ja kliimamuutustega kohanemisel, rannajoone muutumise kontrollimisel ja suurõnnetuste ärahoidmisel.
- (15) Mereala ruumilisel planeerimisel ja rannikuala integreeritud majandamisel tuleks kohaldada direktiivi 2008/56/EÜ artikli 1 lõikes 3 osutatud ökosüsteemil põhinevat lähenemisviisi, et tagada kõigist tegevustest tulenev kogusurve sellisel tasemel, mis aitab saavutada hea keskkonnaseisundi, ning selle, et mereökosüsteemide võime reageerida inimtegevusest tingitud muutustele ei oleks ohus, tagades samas praegustele ja tulevastele põlvkondadele merekaupade ja -teenuste jätkusuutliku kasutamise.
- (16) Mereala ruumiline planeerimine ja rannikuala integreeritud majandamine aitavad muu hulgas saavutada eesmärgi, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiivis 2009/28/EÜ (taastuvatest energiaallikatest toodetud energia kasutamise edendamise kohta),¹⁹ nõukogu 20. detsembri 2002. aasta määruses (EÜ) nr 2371/2002 (ühisele kalanduspoliitikale vastava kalavarude kaitse ja säästva kasutamise kohta),²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses 884/2004/EÜ (millega muudetakse otsust 1692/96/EÜ üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate ühenduse suuniste kohta),²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2000. aasta

¹⁹ ELT L 140, 5.6.2009, lk 16–62.

²⁰ EÜT L 358, 31.12.2002, lk 59–80.

²¹ ELT L 167, 30.4.2004, lk 1–38.

direktiivis 2000/60/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse veepoliitika alane tegevusraamistik), Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivis 2008/56/EÜ (millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik), ELi bioloogilise mitmekesisuse strateegias 2020. aastaks,²² ressursitõhusa Euroopa tegevuskavas,²³ ELi strateegias kliimamuutustega kohanemiseks,²⁴ vajaduse korral ka neid eesmärke, mis on sätestatud ELi regionaalpoliitikas, sh mereala strateegia ja makropiirkondlikud strateegiad.

- (17) Mere ja rannikuga seotud tegevus on sageli omavahel tihedalt seotud. Seepärast tuleb mereala ruumilised planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiad kooskõlastada või integreerida, et tagada mereruumi jätkusuutlik kasutamine ja rannikualade majandamine, võttes arvesse sotsiaalseid, majanduslikke ja keskkonnategureid.
- (18) Käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks peaksid mereala ruumilised planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiad hõlmama terve tsükli alates probleemi kindlakstegemisest, teabe kogumisest, planeerimisest, otsuse vastuvõtmisest ja ellurakendamisest kuni rakendamise järelevalveni ning põhinema parimatel teaduslikult põhjendatud teadmistel. Parimal viisil tuleks ära kasutada kehtivates või tulevastes õigusaktides sätestatud mehhanismid, sh need, mis on sätestatud otsuses 2010/477/EL (mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi kriteeriumide ja metoodikastandardite kohta) või komisjoni algatuses merealaste teadmiste 2020 kohta²⁵.
- (19) Mereala ruumilise planeerimise peamine eesmärk on välja selgitada mereruumi kasutamine ja konfliktid ning neid hallata. Selle saavutamiseks on liikmesriikidel vaja tagada vähemalt see, et planeerimismenetluse või -menetluste tulemusena kaardistataks mereruumi erinev kasutus, võttes arvesse kliimamuutustest tulenevaid pikaajalisi muutusi.
- (20) Liikmesriigid peaksid konsulteerima ja kooskõlastama oma planeeringud ja strateegiad muude asjaomase merepiirkonna või allpiirkonna või rannikuala liikmesriikide või kolmandate riikidega vastavalt nende liikmesriikide ja kolmandate riikide õiguse ja kohustustega Euroopa Liidu ja rahvusvahelise õiguse kohaselt. Tõhusaks koostööks liikmesriikide vahel ja kolmandatest riikidest naaberriikidega on vaja kindlaks määrata iga liikmesriigi pädevad asutused. Seepärast peavad liikmesriigid määrama pädeva asutuse või asutused, kes vastutab või vastutavad koostöö eest teiste liikmesriikidega või kolmandate riikidega. Võttes arvesse eri merepiirkondade või allpiirkondade ja rannikualade erinevusi, ei ole asjakohane käesolevas direktiivis üksikasjalikult ette kirjutada, millised need koostöömehhanismid peaksid olema.
- (21) Rannikualadel kohaldatakse erineva poliitika raames mitmesuguseid meetmeid. Käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks peaksid liikmesriigid tegema neist meetmetest loetelu ja analüüsima vajadust täiendavate meetmete järele, näiteks erosiooni ärahoidmiseks ja setete kogunemise vältimiseks, kliimamuutustega kohandamiseks, ranniku- ja mereprahiga võitlemiseks, loodushoidliku taristu väljatöötamiseks ning selleks, et aidata vältida loodusõnnetusi. Neid kõiki tuleks kohaldada kooskõlastatult ja integreeritult. Seda tehes peaksid liikmesriigid võtma

²² KOM(2011) 244 (lõplik).

²³ KOM(2011) 571 (lõplik).

²⁴ COM(2013) XXX.

²⁵ KOM(2010) 461 (lõplik).

arvesse kõiki rannikualal võetud ajaomaseid meetmeid ja pöörama erilist tähelepanu nende meetmete valdkonnavahelisele mõjule ning maismaa ja mere vastastikusele toimele nende mõjul.

- (22) Mere- ja rannikualade majandamine on keeruline ülesanne ning sellega on seotud eri tasandite ametiasutused, ettevõtjad ja muud sidusrühmad. Säästva arengu tõhusaks tagamiseks on oluline, et sidusrühmade, ametiasutuste ja üldsusega konsulteeritaks õigel ajal, kui valmistatakse ette mereala ruumilisi planeeringuid ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiaid käesoleva direktiivi raames kooskõlas ELi asjakohaste õigusaktidega. Hea näite üldsuse kaasamist käsitlevatest sätetest võib leida direktiivi 2003/35 artikli 2 lõikest 2.
- (23) Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate kaudu on liikmesriikidel võimalik vähendada halduskoormust ja kulusid, et toetada muude asjakohaste liidu õigusaktide rakendamiseks võetavaid meetmeid. Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate ajakavad peaksid seepärast olema ühtsed nende ajakavadega, mis on sätestatud muudes asjakohastes õigusaktides, eelkõige järgmistes: direktiiv 2009/28/EÜ, milles on sätestatud nõue, et liikmesriigid tagavad taastuvatest energiaallikatest toodetud energia vähemalt 20 %-lise osakaalu energia lõpptarbimises 2020. aastaks, ning väidetakse, et loa-, sertifitseerimis- ja planeerimismenetluste, sealhulgas ruumilise planeerimise menetluste kooskõlastamine aitab suurel määral kaasa ELi taastuenergia eesmärkide saavutamisele; direktiiv 2008/56/EÜ ja otsuse 2010/477/EL A-lisa punkt 6, milles on sätestatud nõue, et liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi saavutamiseks 2020. aastaks, ning milles on öeldud, et mereala ruumiline planeerimine on vahend selleks, et toetada ökosüsteemil põhinevat lähenemisviisi inimtegevuse ohjamiseks, et saavutada hea keskkonnaseisund; Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsus 884/2004/EÜ, millega muudetakse otsust 1692/96/EÜ üleeuroopalise transpordivõrgu arendamist käsitlevate ühenduse suuniste kohta, mille kohaselt tuleb 2020. aastaks rajada üleeuroopaline transpordivõrk, millesse ühendatakse Euroopa maismaa-, mere- ja õhutranspordi infrastruktuurid.
- (24) Keskkonnamõju hindamine on tähtis ja tunnustatud vahend keskkonnakaalutluste integreerimiseks planeeringute ja programmide ettevalmistamisse ja vastuvõtmisse. Mereala ruumilistel planeeringutel ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiatel on tõenäoliselt suur mõju keskkonnale, seepärast tuleks nende suhtes kohaldada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta²⁶. Kui mereala ruumilised planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiad hõlmavad Natura 2000 alasid, võib sellise keskkonnamõju hindamise dubleerimise vältimiseks ühendada direktiivi 92/43/EMÜ artikli 6 nõuetega.
- (25) Selleks et tagada mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate põhinemine usaldusväärsetel andmetel ning et vältida täiendavat halduskoormust, on oluline, et liikmesriigid koguksid kõige täpsemaid kättesaadavaid andmeid ja teavet, kasutades olemasolevaid andmekogumisvahendeid nagu need, mis töötati välja algatuse „Merealased teadmised 2020” raames.
- (26) Liikmesriigid peaksid edastama komisjonile riiklikud aruanded, et komisjon saaks kontrollida käesoleva direktiivi rakendamist. Halduskoormuse vähendamiseks peaksid liikmesriigid saama kasutada aruandeid, mida edastatakse juba praegu kehtivate

²⁶

EÜT L 197, 21.7.2001.

õigusaktide kohaselt, sealhulgas direktiivi 2008/56/EÜ kohast aruandlust. Komisjon kasutab liikmesriikide edastatud teavet ja mis tahes asjakohast teavet, mis on kättesaadav ELi õigusaktide vahendusel, et teavitada Euroopa Parlamenti ja nõukogu käesoleva direktiivi rakendamisel tehtud edusammudest.

- (27) Käesoleva direktiivi ühetaolise rakendamise tagamiseks eelkõige seoses andmehaldusega ja teostamiseks astutavate sammudega, mis on vajalikud mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate väljatöötamiseks, rakendamiseks ja neist aruandmiseks, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused. Kõnealuseid volitusi tuleks kasutada vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusele (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendusvolituste teostamise suhtes²⁷.
- (28) Käesoleva direktiivi õigeaegne ülevõtmine on oluline, kuna EL on vastu võtnud mitu poliitikaalgatust, mis tuleb rakendada aastaks 2020 ning mida selle direktiiviga toetatakse. Seepärast tuleks käesoleva direktiivi ülevõtmiseks määrata võimalikult lühike tähtaeg,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I PEATÜKK

ÜLDSÄTTED

Artikkel 1

Reguleerimisese

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse mereala ruumilise planeerimise ja rannikualade integreeritud haldamise raamistik, et edendada mere- ja rannikualade majanduse jätkusuutlikku kasvu ning mere- ja rannikuressursside säästvat kasutamist.
2. Kõnealune raamistik aitab liikmesriikidel kehtestada liidu integreeritud merenduspoliitika raames mereala ruumilisi planeeringuid ja rannikualade integreeritud haldamise strateegiaid ning neid rakendada artiklis 5 sätestatud eesmärkide täitmiseks.

Artikkel 2

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse mere- ja rannikualade suhtes.
2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata tegevuse suhtes, mille ainuke eesmärk on tagada riigi julgeolek või riigikaitse. Iga liikmesriik püüab siiski tagada, et selline tegevus oleks kooskõlas käesoleva direktiivi eesmärkidega.
3. Käesoleva direktiivi sätted ei piira liikmesriikide pädevust asulaplaneerimise suhtes.

²⁷ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

1. „rannikuala” – rannikust mõlemale poolele jääv geomorfoloogiline ala, mille merepoolne piir on liikmesriigi territoriaalmere välispiir ja maapoolne piir on piir, mille liikmesriik on kindlaks määranud oma rannikuala integreeritud majandamise strateegias;
2. „integreeritud merenduspoliitika” – liidu poliitika, mille eesmärk on edendada kooskõlastatud ja ühtset otsuste vastuvõtmist, et maksimeerida liikmesriikide ja eelkõige liidu rannikualade, saarte ja äärepoolseimate piirkondade, samuti merendusvaldkondade jätkusuutlikku arengut, majanduskasvu ning sotsiaalset ühtekuuluvust sidusa merepoliitika ja asjakohase rahvusvahelise koostöö abil;
3. „merepiirkonnad ja allpiirkonnad” – direktiivi 2008/56/EÜ artiklis 4 määratletud piirkonnad;
4. „mereala” – direktiivi 2008/56/EÜ artikli 3 lõikes 1 määratletud veed, merepõhi ja aluspinnas;
5. „üldsus” – üks või mitu füüsilist või juriidilist isikut ja vastavalt siseriiklikele õigusaktidele või tavadele nende ühendused, organisatsioonid või rühmad;
6. „valdkondlikud meetmed” – meetmed Euroopa Liidu toimimise lepingu kolmandas osas osutatud liidu poliitikavaldkondades, millel on mõju mere- ja rannikualadele;
7. „hea keskkonnaseisund” – direktiivi 2008/56/EÜ artikli 3 lõikes 5 määratletud keskkonnaseisund.

II PEATÜKK

Mereala ruumilised planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiad

Artikkel 4

Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate kehtestamine ja rakendamine

1. Liikmesriigid kehtestavad ja rakendavad mereala ruumilise planeeringu või planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegia või strateegiad. Need võib ette valmistada eraldi dokumentidena.
2. Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiatega taotletakse artiklis 5 sätestatud eesmärgid ning need vastavad artiklites 6, 7 ja 8 osutatud miinimumnõuetele.
3. Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate kehtestamisel võtavad liikmesriigid asjakohaselt arvesse piirkondade ja allpiirkondade eripära, vastava valdkonna meetmeid, asjaomaseid mere- ja rannikualasid ning kliimamuutuse võimalikke mõjusid.
4. Mereala ruumilised planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiad võivad hõlmata mehhanisme, mis on kehtestatud või kehtestatakse enne käesoleva

direktiivi jõustumist, või tugineda neile mehhanismidele, tingimusel et nende sisu on kooskõlas artiklites 6, 7 ja 8 sätestatud miinimumnõuetega.

Artikkel 5

Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate eesmärgid

Mereala ruumilistes planeeringutes ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiates kohaldatakse ökosüsteemil põhinevat lähenemisviisi, et hõlbustada mere- ja rannikualal võetavate konkureerivate valdkondade meetmete kooseksisteerimist ja vältida nendevahelisi konflikte, ning püütakse saavutada järgmisi eesmärgi:

- (a) tagada liidu energiavarustus, edendades mereenergiaallikate väljatöötamist, uute ja taastuvate energiavormide väljatöötamist, energiavõrkude omavahelist ühendamist ja energiatõhusust;
- (b) edendada meretransporti ning luua kiired ja kulutõhusad laevaliinid kogu Euroopas, sh edendada sadamatele juurdepääsetavust ja transpordiohutust;
- (c) soodustada kalandus- ja vesiviljelussektori säästvat arengut ja kasvu, sh tööhõivet kalanduses ja sellega seotud valdkondades;
- (d) tagada keskkonna säilitamine, kaitse ja parandamine, samuti loodusressursside arukas ja mõistuspärane kasutamine eelkõige selleks et saavutada hea keskkonnaseisund, peatada bioloogilise mitmekesisuse vähenemine ja ökosüsteemi teenuste halvenemine, ning vähendada merereostuse ohtu;
- (e) tagada kliimamuutustele vastupanuvõimelised ranniku- ja merealad.

Artikkel 6

Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate ühised miinimumnõuded

1. Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiatega kehtestatakse artiklis 5 sätestatud eesmärkide saavutamiseks astutavad sammud, võttes arvesse kõiki asjakohaseid meetmeid, ning nende suhtes kohaldatavad meetmed.
2. Seejuures mereala ruumilised planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiad vähemalt:
 - (a) on omavahel kooskõlastatud, juhul kui need ei ole integreeritud;
 - (b) tagavad tõhusa piiriülese koostöö liikmesriikide vahel ning asjaomaste poliitikasektorite riiklike asutuste ja sidusrühmade vahel;
 - (c) teevad kindlaks mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate piiriülese mõju samas merepiirkonnas või allpiirkonnas või nendega seotud rannikualal asuvate kolmandate riikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvatele mere- ja rannikualadele ning tegelevad selle mõjuga koos asjaomaste riikide pädevate asutustega vastavalt artiklitele 12 ja 13.

3. Mereala ruumilised planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiad vaadatakse läbi vähemalt korra kuue aasta järel.

Artikkel 7

Konkreetsed miinimumnõuded mereala ruumilistele planeeringutele

1. Artiklis 5 sätestatud eesmärkide saavutamiseks peab mereala ruumilistes planeeringutes olema vähemalt merealade kaardistus, milles on märgitud kõigi merega seotud tegevuste tegelik ja võimalik ruumiline ja ajaline jaotus.
2. Mereala ruumiliste planeeringute koostamisel võtavad liikmesriigid arvesse vähemalt järgmist:
 - (a) energiatootmise ning taastuenergia tootmise rajatised;
 - (b) nafta- ja gaasi tootmise kohad ja infrastruktuurid;
 - (c) mereteed;
 - (d) veealused kaablid ja torujuhtmed;
 - (e) kalapüügipiirkonnad;
 - (f) kalakasvanduste alad;
 - (g) looduskaitsealad.

Artikkel 8

Konkreetsed miinimumnõuded rannikuala integreeritud majandamise strateegiale

1. Rannikuala integreeritud majandamise strateegias peab olema vähemalt olemasolevate, rannikualal kohaldatavate meetmete loetelu ja analüüs selle kohta, kas artiklis 5 sätestatud eesmärkide saavutamiseks on vaja võtta lisameetmeid. Neis strateegiates sätestatakse integreeritud ja valdkonnaülese poliitika rakendamine ning võetakse arvesse maismaal ja merel kohaldatavate meetmete omavahelist mõju.
2. Rannikuala integreeritud majandamise strateegia koostamisel võtavad liikmesriigid arvesse vähemalt järgmist:
 - (a) konkreetsete loodusvarade kasutamine, sh energiatootmise ja taastuenergia tootmise rajatised;
 - (b) infrastruktuuri väljaarendamine, energiarajatised, transport, sadamad, rannikurajatised ja muud struktuurid, sh roheline infrastruktuur;
 - (c) põllumajandus ja tööstus;
 - (d) kalapüük ja vesiviljelus;
 - (e) looduskaitse, ranniku ökosüsteemide taastamine ja majandamine, ökosüsteemi teenused ja loodus, rannikumaastikud ja saared;
 - (f) kliimamuutuse leevendamine ja sellega kohanemine.

Artikkel 9

Üldsuse kaasamine

1. Liikmesriigid kehtestavad vahendid kõigi huvitatud isikute ja üldsuse kaasamiseks mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate väljatöötamise varajases etapis.
2. Üldsuse kaasamine tagab, et asjaomaste sidusrühmade, ametiasutuste ja üldsusega konsulteeritakse esialgsete planeeringute ja strateegiate suhtes ning et neil on juurdepääs valminud planeeringutele ja strateegiatele.
3. Üldsusega konsulteerimise vahendite kindlaksmääramisel tegutsevad liikmesriigid kooskõlas liidu muude asjakohaste õigusaktidega.

Artikkel 10

Andmete kogumine ja teabevahetus

1. Liikmesriigid organiseerivad mereala ruumilise planeerimise ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate jaoks kõige täpsemate kättesaadavate andmete kogumise ja teabe vahetamise.
2. Lõikes 1 osutatud andmed hõlmavad järgmist:
 - (a) keskkonna, sotsiaalsfääri ja majandusega seotud andmed, mis on kogutud artiklites 7 ja 8 osutatud tegevusega seotud liidu õigusaktide kohaselt;
 - (b) füüsilised andmed merealade kohta ja geomorfoloogilised andmed rannikualade kohta.
3. Lõikes 1 osutatud andmete kogumise ja vahetamise organiseerimisel kasutavad liikmesriigid nii palju kui võimalik integreeritud merenduspoliitika raames välja töötatud vahendeid.

Artikkel 11

Keskkonnamõjude hindamine

Mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate suhtes kohaldatakse direktiivi 2001/42/EÜ sätteid.

Artikkel 12

Koostöö teiste liikmesriikidega

1. Iga liikmesriik, kellel on piir teise liikmesriigi ranniku- või merealaga, teeb koostööd, et tagada mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate ühtsus ja kooskõla kogu asjaomasel rannikualal või merepiirkonnas ja/või allpiirkonnas. Sellises koostöös võetakse eelkõige arvesse riikidevahelisi küsimusi nagu piiriülesed infrastruktuurid.
2. Lõikes 1 osutatud koostööd tehakse:

- (a) piirkondlike ametiasutuste koostöostruktuurides, mis hõlmavad kogu asjaomast rannikuala või merepiirkonda või allpiirkonda või
- (b) liikmesriikide pädevate asutuste ettenähtud võrgu kaudu, mis hõlmab kogu asjaomast rannikuala või merepiirkonda või allpiirkonda.

Artikkel 13

Koostöö kolmandate riikidega

Liikmesriigid, kellel on piir kolmanda riigi ranniku- või merealaga, teeb kõik endast oleneva, et kooskõlastada asjaomasel rannikualal või merepiirkonnas või allpiirkonnas oma mereala ruumilised planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiaid selle kolmanda riigiga.

III PEATÜKK

RAKENDAMINE

Artikkel 14

Pädevad asutused

1. Liikmesriigid määravad iga asjaomase rannikuala ja merepiirkonna või allpiirkonna jaoks pädeva asutuse või asutused käesoleva direktiivi rakendamiseks, sealhulgas koostöö tagamiseks muude liikmesriikidega vastavalt artiklile 12 ja kolmandate riikidega vastavalt artiklile 13.
2. Liikmesriigid esitavad komisjonile oma määratud pädevate asutuste nimekirja koos käesoleva direktiivi I lisas loetletud teabega.
3. Samal ajal saadab iga liikmesriik komisjonile nimekirja oma pädevatest asutustest, kes vastutavad nende rahvusvaheliste organisatsioonide eest, milles nad on osalised ja mis on olulised käesoleva määruse rakendamise seisukohast.
4. Liikmesriigid teatavad komisjonile kõigist muutustest, mis on tehtud lõike 1 kohaselt esitatud andmetes, kuue kuu jooksul pärast nende muudatuste jõustumist.

Artikkel 15

Järelevalve ja aruandlus

1. Liikmesriigid esitavad komisjonile aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta, kasutades muude ELi õigusaktide raames valminud aruandeid, kättesaadavat teavet ja andmeid ning vajaduse korral neile viidates.
2. Kõnealune aruanne sisaldab teavet vähemalt artiklite 6–13 rakendamise kohta.
3. Komisjon esitab Euroopa Parlamendile ja nõukogule eduaruande, milles teeb kokkuvõtte käesoleva direktiivi rakendamisest.

Artikkel 16

Rakendusaktid

1. Komisjon võib rakendusaktidega võtta vastu:
 - (a) tegevusspetsifikatsioone artiklis 10 osutatud andmete haldamiseks, juhul kui need ei ole juba kehtestatud muude ELi õigusaktidega, nagu direktiiv 2007/2/EÜ või 2008/56/EÜ,
 - andmete jagamise kohta ning olemasolevate andmete haldamise ja kogumise liidestamise kohta; ning
 - (b) mereala ruumiliste planeeringute ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiate teostamiseks astutavad sammud, mis on seotud järgmisega:
 - käesoleva direktiivi kohase aruandekohustuse ühtsus muude asjakohaste liidu õigusaktidega;
 - järelevalve ja läbivaatamise etapid;
 - piiriülese koostöö kord;
 - avalik arutelu.
2. Lõikes 1 osutatud rakendusaktid võetakse vastu artikli 17 lõikes 2 osutatud menetluse kohaselt.

Artikkel 17

Komiteemenetlus

1. Komisjoni abistab komitee. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011²⁸ tähenduses.
2. Lõikele 1 viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

IV PEATÜKK

LÕPPSÄTTED

Artikkel 18

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigusnormid hiljemalt 18 kuu jooksul alates selle jõustumisest. Nad edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.
2. Kui liikmesriigid lõikes 1 osutatud meetmed vastu võtavad, lisavad nad nendesse meetmetesse või nende meetmete ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

²⁸ ELT L 55, 28.2.2011.

3. Artikli 14 lõikes 1 osutatud ametiasutus või ametiasutused määratakse 18 kuu jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumisest.
4. Artikli 4 lõikes 1 osutatud mereala ruumilised planeeringud ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiad kehtestatakse 36 kuu jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumisest.
5. Artikli 15 lõikes 1 osutatud aruanded esitatakse hiljemalt 42 kuu jooksul alates käesoleva direktiivi jõustumisest ning pärast seda iga kuue aasta tagant.
6. Artikli 15 lõikes 3 osutatud eduaruanded esitatakse hiljemalt kuue kuu jooksul pärast lõikes 5 osutatud kuupäeva ning pärast seda iga kuue aasta tagant.

Artikkel 19

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 20

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.
Brüssel,

Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

Pädevad asutused

- (1) Pädeva(te) asutus(t)e nimi ja aadress – nimetatud pädeva(te) asutus(t)e ametlik nimi ja aadress.
- (2) Pädeva(te) asutus(t)e õiguslik vorm – pädeva(te) asutus(t)e õigusliku vormi lühikirjeldus.
- (3) Ülesanded – pädeva(te) asutus(t)e õiguslike ja haldusülesannete lühikirjeldus ning asjaomase merealaga seotud ülesannete kirjeldus.
- (4) Liikmeskond – kui pädev asutus või pädevad asutused tegutsevad teiste pädevate asutuste vahelise koordineerimisasutusena, nõutakse nende asutuste nimekirja koos kokkuvõttega kooskõlastamise tagamiseks loodud institutsioonilistest suhetest.
- (5) Piirkondlik või allpiirkondlik koordineerimine – nõutakse kokkuvõtet mehhanismidest, mis on kehtestatud selleks, et tagada kooskõlastamine liikmesriikide vahel, kelle mereala jääb samasse merepiirkonda või allpiirkonda ja kuulub käesoleva direktiivi reguleerimisalasse.

ÕIGUSAKTILE LISATAV FINANTSSELGITUS

1. ETTEPANEKU/ALGATUSE RAAMISTIK

1.1. Ettepaneku/algatuse nimetus

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega kehtestatakse mereala ruumilise planeerimise ja rannikualade integreeritud majandamise raamistik

1.2. Asjaomased poliitikavaldkonnad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise struktuurile²⁹

Merendus- ja kalandus,
keskkond

1.3. Ettepaneku/algatuse liik

☒ Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet**

☐ Ettepanek/algatus käsitleb **uut meedet, mis tuleneb katseprojektist / ettevalmistavast meetmest**³⁰

☐ Ettepanek/algatus käsitleb **olemasoleva meetme pikendamist**

☐ Ettepanek/algatus käsitleb **ümbersuunatud meedet**

1.4. Eesmärgid

1.4.1. Komisjoni mitmeaastased strateegilised eesmärgid, mida ettepaneku/algatuse kaudu täidetakse

Toetada jätkusuutlikku majanduskasvu ELi mere- ja rannikualadel.

1.4.2. Erieesmärgid ning asjaomased tegevusalad vastavalt tegevuspõhise juhtimise ja eelarvestamise süsteemile

Erieesmärk:

MARE tegevus 11.09: edendada jätkusuutlikku majanduskasvu poliitikaalgatuste kaudu, mis hoogustavad meremajandust, töötades välja tõhusad koostöö- ja teabevahetusmenetlused reguleerivate asutuste ja sidusrühmade vahel ning tagades mere, rannikute ja ookeanide tõhusa hoolde.

Tulemusnäitaja: piiriülese koostöö tase mereala ruumilisel planeerimisel, ELi merealade projektide kavandamise aja ja maksumuse mõõdetav vähenemine. Eesmärk: luua kogu ELis läbipaistev, prognoositav ja stabiilne raamistik mere kasutamise kavandamiseks ja haldamiseks, mille tagajärjel suureneb oluliselt tõhusus.

ENV tegevus: 587-D2: toetada ja edasi arendada rannikualade integreeritud majandamise ELi poliitikat, et edendada rannikuressursside mõistlikku ja nõuetekohast kasutamist ning muuta rannikualad ohtudele ja kliimamuutuse mõjudele vastupidavamaks.

Tulemusnäitaja: rannikualade integreeritud majandamise riiklike strateegiate rakendamise tase, need strateegiad arendatakse edasi rannikualade integreeritud

²⁹

ABM – tegevuspõhine juhtimine; ABB – tegevuspõhine eelarvestamine.

³⁰

Vastavalt finantsmääruse artikli 49 lõike 6 punktile a või b.

majandamise ELi soovitus (rannikualade integreeritud majandamise edu näitaja).
Eesmärk: 2012. aastal – komisjoni soovitus tõhusa pikaajalise raamistiku loomiseks, et toetada rannikualade integreeritud majandamise rakendamist ELis.

1.4.3. Oodatav(ad) tulemus(ed) ja mõju

Täpsustage, milline peaks olema ettepaneku/algatuse oodatav mõju abisaajatele/sihtrühmadele

Ettepaneku lõppeesmärk on tagada mere- ja rannikualade majanduse jätkusuutlik kasv, võimaldades samal ajal mere- ja rannikuressursside säästvat kasutamist, võttes arvesse jätkusuutlikkuse majanduslikke, sotsiaalseid ja keskkonnavalaseid sambaid kooskõlas ökosüsteemipõhise lähenemisviisiga.

See peaks tagama (muu hulgas):

- mere- ja rannikualade tegevuse jätkusuutliku, ressursitõhusa ja integreeritud arendamise;
- investeerimiskliima paranemise;
- parema kohandumise keskkonnavaladega, nagu kliimamuutus, ja looduslike ohutegurite vältimise ja/või vähendamise.

1.4.4. Tulemus- ja mõjunäitajad

Täpsustage, milliste näitajate alusel hinnatakse ettepaneku/algatuse elluviimist.

- Väljundinäitajad: mereala ruumilise planeerimise ja rannikualade integreeritud majandamise juhtimisraamistiku olemasolu; piiriülese koostöö tase;

- Tulemusnäitajad: ruumilise arengu mudelid, konfliktide ja vaidluste vähendamine infrastruktuuri arendamisel, mere- ja rannikuressursside säästev kasutamine, mereala kooskõlastatud ruumiline planeerimine ja rannikualade integreeritud majandamine ning piiriülene koostöö.

- Mõjunäitajad: säilitatud/taastatud ranniku- ja merealade bioloogiline mitmekesisus või ökosüsteemi teenuste potentsiaal, mere- ja rannikualade majanduse suurenenud lisaväärtus ja vähenenud hooajalisus, paranenud vastupanuvõime kliimamuutusele, majanduskasv peamistes majandussektorites, mitme majandustegevuse samaaegsus.

1.5. Ettepaneku/algatuse põhjendus

1.5.1. Lüh- või pikaajalises perspektiivis täidetavad vajadused

- kehtestada integreeritud planeerimismenetlus merega seotud tegevuse ja integreeritud majandamise jaoks rannikualadel, tuues kokku asjaomaste poliitikavaldkondade riiklikud asutused ja sidusrühmad;

- tagada tõhus piiriülene koostöö liikmesriikide vahel, võttes meetmed mereala ruumiliseks planeerimiseks ja rannikuala integreeritud majandamiseks;

- tagada mereala ruumilise planeerimise ja rannikuala integreeritud majandamise menetluste kooskõlastamine ja integreerimine.

1.5.2. Euroopa Liidu meetme lisaväärtus

Ranniku- ja merealade kasutamine ja ökosüsteemid ületavad riigipiire. Kavandatud tegevus annab lisaväärtust kõnealust aspekti käsitlevate meetmete sidususe tagamise kaudu. Eelkõige väldivad ELi tasandi meetmed erinevat lähenemisviisi ja erinevat taset edu saavutamisel.

1.5.3. Samalaadsetest kogemustest saadud õppetunnid

Liikmesriikide rannikualade integreeritud majandamise eduaruannete hinnangus, mis anti pärast rannikualade integreeritud majandamise soovitus (2002/413/EÜ), järeldati, et sellel lähenemisviisil on selge lisaväärtus eri valdkondade poliitika integreerimisel rannikupiirkondades eesmärgiga tagada rannikuressursside säästev kasutamine. Mereala ruumiline planeerimine on laialt tuntud vahend mereruumi ühtse planeerimise tagamiseks.

1.5.4. Kooskõla ja võimalik koostoime muude asjaomaste meetmetega

Mereala ruumiline planeerimine ja rannikuala integreeritud majandamine on mõlemad tunnustatud kui integreeritud merenduspoliitika integreeritud haldamisvahend (sinine raamat 2007). Need on toetavad vahendid paremini integreeritud otsustusprotsessi jaoks ja kooskõlastavad võimalikke konkureerivaid valdkondlikke poliitikaid. Seepärast toetavad mereala ruumiline planeerimine ja rannikuala integreeritud majandamise strateegiad muude asjaomaste poliitikate, sh energeetika, keskkond, meretransport ja kalandus, eesmärkide saavutamist ja ühtsust.

1.6. Meetme kestus ja finantsmõju

☐ **Piiratud kestusega** ettepanek/algatus

- ☐ Ettepanek/algatus hõlmab ajavahemikku [PP/KK]AAAA–[PP/KK]AAAA
- ☐ Finantsmõju avaldub ajavahemikul AAAA – AAAA

☒ **Piiramatu kestusega** ettepanek/algatus

- rakendamise käivitumisperiood hõlmab ajavahemikku AAAA–AAAA,
- millele järgneb täieulatuslik rakendamine.

1.7. Ettenähtud eelarve täitmise viisid³¹

☐ **Otsene tsentraliseeritud eelarve täitmine** komisjoni poolt

☐ **Kaudne tsentraliseeritud eelarve täitmine**, mille puhul eelarve täitmise ülesanded on delegeeritud:

- ☐ rakendusametitele
- ☐ ühenduste asutatud asutustele³²
- ☐ riigi avalik-õiguslikele asutustele või avalikke teenuseid osutavatele asutustele
- ☐ isikutele, kellele on delegeeritud konkreetsete meetmete rakendamine Euroopa Liidu lepingu V jaotise kohaselt ja kes on kindlaks määratud asjaomases alusaktis finantsmääruse artikli 49 tähenduses

☒ **Eelarve täitmine koostöös liikmesriikidega**

☐ **Detsentraliseeritud eelarve täitmine** koostöös kolmandate riikidega

☐ **Eelarve täitmine ühiselt** rahvusvaheliste organisatsioonidega (täpsustage)

Mitme eelarve täitmise viisi valimise korral esitage üksikasjad rubriigis „Märkused”.

³¹ Haldusviise selgitatakse koos viidetega finantsmäärusele veebisaidil BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

³² Määratletud finantsmääruse artiklis 185.

Märkused:

2. HALDUSMEETMED

2.1. Järelevalve ja aruandluse eeskirjad

Täpsustage tingimused ja sagedus.

Liikmesriigid esitavad komisjonile 31. märtsiks 2016 ja pärast seda iga kuue aasta järel riikliku aruande käesoleva direktiivi rakendamise kohta. Kõnealune aruanne põhineb rakendamise riiklikul kontrollil.

2.2. Haldus- ja kontrollisüsteemid

2.2.1. Kindlakstehtud ohud

Ei kohaldata – ettepanek ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist

2.2.2. Ettenähtud kontrollimeetod(id)

Ei kohaldata – ettepanek ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist

2.3. Pettuse ja eeskirjade eiramise ärahoidmise meetmed, sama, mis 2.2

Täpsustage rakendatavad või kavandatud ennetus- ja kaitsemeetmed.

Ei kohaldata – ettepanek ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist

3. ETTEPANEKU/ALGATUSE HINNANGULINE FINANTSMÕJU

3.1. Mitmeaastase finantsraamistiku rubriigid ja kulude eelarveread, millele mõju avaldub

Olemasolevad eelarveread

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa.

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Eelarverida	Assigneeringute liik	Rahaline osalus			
	Nr [Nimetus.....]	Liigendatud/liigendamata ³³	EFTA ³⁴ riigid	Kandidaatriigid ³⁵	Kolmandad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punkti aa tähenduses
5	11.0101 — Merenduse ja kalanduse poliitikavaldkonnas alaliselt töötava personaliga seotud kulud	Liigendamata	EI	EI	EI	EI
	07 01 01 — Keskkonna ja kliimameetmete poliitikavaldkonnas alaliselt töötava personaliga seotud					

³³ Liigendatud assigneeringud / liigendamata assigneeringud.

³⁴ EFTA: Euroopa Vabakaubanduse Assotsiatsioon.

³⁵ Kandidaatriigid ja vajaduse korral Lääne-Balkani võimalikud kandidaatriigid.

	kulud					
--	-------	--	--	--	--	--

Uued eelarveread, mille loomist taotletakse

Järjestage mitmeaastase finantsraamistiku rubriikide ja iga rubriigi sees eelarveridade kaupa

Mitme- aastase finantsraam- istiku rubriik	Eelarverida	Assigneerin- gute liik	Rahaline osalus			
	Nr [Nimetus.....]	Liigendatu d/liigendam ata	EFTA riigid	Kandidaatri igid	Kolmand ad riigid	Rahaline osalus finantsmääruse artikli 18 lõike 1 punkti aa täheenduses

3.2. Hinnanguline mõju kuludele

3.2.1. Üldine hinnanguline mõju kuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	Nr	
--	----	--

<.....> peadirektoraat			Aasta N ³⁶	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			KOKKU
• Tegevusassigneeringud										
Eelarverida nr	Kulukohustused	(1)								
	Maksed	(2)								
Eelarverida nr	Kulukohustused	(1a)								
	Maksed	(2a)								
Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud ³⁷										
Eelarverida nr		(3)								
<....> peadirektoraadi assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=1+1a +3								
	Maksed	=2+2a +3								

³⁶ Aasta N, mil alustatakse ettepaneku/algatuse rakendamist.

³⁷ Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B..A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

• Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohustused	(4)								
	Maksed	(5)								
• Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud KOKKU		(6)								
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI <....> assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	=4+ 6								
	Maksed	=5+ 6								

Juhul kui ettepanek/algatus mõjutab mitut rubriiki:

• Tegevusassigneeringud KOKKU	Kulukohustused	(4)								
	Maksed	(5)								
• Eriprogrammide vahenditest rahastatavad haldusassigneeringud KOKKU		(6)								
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–4 assigneeringud KOKKU (võrdlussumma)	Kulukohustused	=4+ 6								
	Maksed	=5+ 6								

Mitmeaastase finantsraamistiku rubriik	5	Halduskulud							
---	----------	--------------------	--	--	--	--	--	--	--

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta 2014 ja edaspi di					MÄÄRAMATA KESTUS	KOKKU
<ENV/MARE> peadirektoraat								
• Personalikulud		0,508						
• Muud halduskulud		0,054 0,022						
<ENV/MARE> peadirektoraat kokku	Assigneeringud	0,584						

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGI 5 assigneeringud KOKKU	(Kulukohustuste kogusumma = maksete kogusumma)	0,584						
---	--	-------	--	--	--	--	--	--

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

		Aasta 2014 ja edaspi di					Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)	KOKKU
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIKIDE 1–5 assigneeringud KOKKU	Kulukohustused	0,584						
	Maksed	0,584						

3.2.2. Hinnanguline mõju tegevusassigneeringutele

- ☒ Ettepanek/algatus ei hõlma tegevusassigneeringute kasutamist
- ☐ Ettepanek/algatus hõlmab tegevusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

kulukohustuste assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Täpsustada eesmärgid ja väljundid			Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)										KOKKU	
	OUTPUTS																	
↓	Väljundi liik ³⁸	Väljundi keskmine kulu	Väljundite	Kulu	Väljundite	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite arv	Kulu	Väljundite	Kulu	Väljundite	Kulu	Väljundite	Kulu	Väljundite arv kokku	Kulud kokku
ERIEESMÄRK nr 1 ³⁹ ...																		
- Väljund																		
- Väljund																		
- Väljund																		
Erieesmärk nr 1 kokku																		
ERIEESMÄRK nr 2...																		
- Väljund																		
Erieesmärk nr 2 kokku																		
KULUD KOKKU																		

³⁸ Väljunditena käsitatakse tarnitavaid tooteid ja osutatavaid teenuseid (nt rahastatud üliõpilasvahetuste arv, ehitatud teede pikkus kilomeetrites jms).

³⁹ Vastavalt punktis 1.4.2. nimetatud erieesmärkidele.

3.2.3. Hinnanguline mõju haldusassigneeringutele

3.2.3.1. Ülevaade

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma haldusassigneeringute kasutamist
- ☒ Ettepanek/algatus hõlmab haldusassigneeringute kasutamist, mis toimub järgmiselt:

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta 2014 ja edaspidi	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)	KOKKU
--	------------------------------	--------------	--------------	--------------	--	-------

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 5								
Personalikulud	0,508							
Muud halduskulud	0,076							
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIK 5 kokku								

Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 5 välja jäävad kulud⁴⁰								
Personalikulud								
Muud halduskulud								
Mitmeaastase finantsraamistiku RUBRIIGIST 5 välja jäävad kulud kokku								

KOKKU	0,584							
--------------	-------	--	--	--	--	--	--	--

⁴⁰

Tehniline ja/või haldusabi ning ELi programmide ja/või meetmete rakendamiseks antava toetusega seotud kulud (endised B..A read), otsene teadustegevus, kaudne teadustegevus.

3.2.3.2. Hinnanguline personalivajadus

- ☐ Ettepanek/algatus ei hõlma personali kasutamist
- ☐ Ettepanek/algatus hõlmab personali kasutamist, mis toimub järgmiselt:

Hinnanguline väärtus täisarvuna (või maksimaalselt ühe kohaga pärast koma)

	Aasta 2014 ja edaspidi	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)		
• Ametikohtade loeteluga ette nähtud ametikohad (ametnikud ja ajutised töötajad)							
11 01 01 01 + 07 01 01 01 (komisjoni peakorteris ja esindustes)	4						
XX 01 01 02 (delegatsioonides)							
XX 01 05 01 (kaudne teadustegevus)							
10 01 05 01 (otsene teadustegevus)							
• Koosseisuväline personal (täistööajale taandatud töötajad) ⁴¹							
11 01 02 01 (üldvahenditest rahastatavad lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud)							
XX 01 02 02 (lepingulised töötajad, kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid, renditööjõud ja noored eksperdid delegatsioonides)							
XX 01 04 yy ⁴²	peakorteris ⁴³						
	delegatsioonides						
XX 01 05 02 (lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud kaudse teadustegevuse valdkonnas)							
10 01 05 02 (lepingulised töötajad, riikide lähetatud eksperdid ja renditööjõud otsese teadustegevuse valdkonnas)							
Muud eelarveread (täpsustage)							
KOKKU	4						

XX osutab asjaomasele poliitikavaldkonnale või eelarvejaotisele.

Personalivajadused kaetakse juba meedet haldavate peadirektoraadi töötajatega ja/või töötajate ümberpaigutamise teel peadirektoraadi siseselt. Vajaduse korral võidakse personali täiendada meedet haldavale peadirektoraadile iga-aastase vahendite eraldamise menetluse käigus, arvestades olemasolevate eelarvepiirangutega.

Ülesannete kirjeldus:

Ametnikud ja ajutised töötajad	Kontrollivad direktiivi rakendamist riiklikul tasandil
--------------------------------	--

⁴¹ Lepingulised töötajad, renditööjõud, noored eksperdid delegatsioonides. kohalikud töötajad, riikide lähetatud eksperdid.

⁴² Tegevusassigneeringutest rahastatavate koosseisuväliste töötajate ülempiiri arvestades (endised B..A read).

⁴³ Peamiselt struktuurifondid, Euroopa Maaelu Arengu Põllumajandusfond ja Euroopa Kalandusfond.

Koosseisuvälised töötajad	
---------------------------	--

3.2.4. Kooskõla kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga

- ☒ Ettepanek/algatus on kooskõlas kehtiva mitmeaastase finantsraamistikuga.
- ☐ Ettepanekuga/algatusega kaasneb mitmeaastase finantsraamistiku asjaomase rubriigi ümberplaneerimine.

Selgitage ümberplaneerimist, osutades asjaomastele eelarveridadele ja summadele.

- ☐ Ettepanekuga/algatusega seoses on vajalik paindlikkusinstrumendi kohaldamine või mitmeaastase finantsraamistiku läbivaatamine⁴⁴.

Selgitage vajalikku toimingut, osutades asjaomastele rubriikidele, eelarveridadele ja summadele.

3.2.5. Kolmandate isikute rahaline osalus

- ☒ Ettepanek/algatus ei hõlma kolmandate isikute poolset kaasrahastamist.
- Ettepanek/algatus hõlmab kaasrahastamist, mille hinnanguline summa on järgmine:

assigneeringud miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

	Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)			Kokku
Täpsustage kaasrahastav asutus								
Kaasrahastatavad assigneeringud KOKKU								

⁴⁴

Vt institutsioonidevahelise kokkuleppe punktid 19 ja 24.

3.3. Hinnanguline mõju tuludele

- ☒ Ettepanekul/algatusel puudub finantsmõju tuludele
- ☐ Ettepanekul/algatusel on järgmine finantsmõju:
 - ☐ omavahenditele
- ☐ mitmesugustele tuludele

miljonites eurodes (kolm kohta pärast koma)

Tulude eelarverida	Jooksva aasta eelarves kättesaadavad assigneeringud	Ettepaneku/algatuse mõju ⁴⁵						
		Aasta N	Aasta N+1	Aasta N+2	Aasta N+3	Lisage vajalik arv aastaid, et kajastada kogu finantsmõju kestust (vt punkt 1.6)		
Artikkel ...								

Mitmesuguste sihtotstarbeliste tulude puhul täpsustage, milliseid kulude eelarveridasid ettepanek mõjutab.

Täpsustage tuludele avalduva mõju arvutusmeetod.

⁴⁵

Traditsiooniliste omavahendite (tollimaksud ja suhkrumaksud) korral peab märgitud olema netosumma, st brutosumma pärast 25 % sissenõudmiskulude mahaarvamist.